

at denne Opfattelse deles af et ret stort Antal Landmænd, og da denne Sag i særlig Grad angaar Landmændene og oven i Købet berører Landbruget paa en meget pinlig og langt mindre behagelig Maade end Veterinærerne, er det jo kun forstaaeligt, at Landboerne er særlig interesserede i dette Spørgsmaal. Jeg kunde derfor have Lyst til at fremsætte nogle Bemærkninger om Ændringsforslagene. Jeg skal rent forbigaaende nævne, at Bøderne sammenholdt med dem, der findes i den nugældende Lov, er undergaaet en stærk Stigning; i Tilfælde af forsætlig Overtrædelse er Bøderne forhøjet fra 500, som før var Maksimum, til 10 000 Kr. som Maksimum. Disse Bødebestemmelser for forsætlig Overtrædelse er vi fra Venstres Side gaaet med til ud fra den Betragtning, at en Overtrædelse af Reglerne kan blive saa alvorlig baade for Landbruget, ja, specielt for det, men ogsaa for Samfundet i sin Helhed, at der er al mulig Grund til at tage haardt fat, naar en Mand med Villie spreder Smitten. Men Flertallet har ikke villet nøjes hermed, men har foreslaaet meget store Bøder helt op til 5 000 Kr. for uagtsomme Overtrædelser, og det har vi fra Venstres Side reageret imod, det har vi ikke kunnet gaa med til. Landboerne er jo dem, Sygdommen først og fremmest kommer til at gaa ud over, baade direkte ved, at Kreaturerne taber i Mælk og Huld, og ved, at der ogsaa paa andre Omraader er Tab, og indirekte ved Vanskeligheder med Hensyn til Eksporten. Det gør, at Landbrugerne selvfølgelig er villige til og i høj Grad interesserede i at underkaste sig strenge Bestemmelser, naar de blot kan hjælpe noget og er rimelige og fornuftige. Men den Fordring maa man da ogsaa stille. Bøderne bør ikke være saa høje, at de faktisk kan jage Folk fra Hus og Hjem, naar de ganske uskyldigt har overtraadt Loven, uskyldigt, fordi de slet ikke har været og slet ikke har kunnet være vidende om, at de overtraadte Loven, idet Sygdomssymptomerne undertiden kan være saa svage, at man kun gennem en nøje Undersøgelse kan konstatere Sygdommens Tilstedeværelse. Adskillige af Ordførerne har ved første Behandling erkendt, at saaledes kunde det ofte være, og det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen nævnte ved første Behandling Eksempler paa, at Sygdommen havde været til Stede i en Besætning, uden at hverken Ejeren eller Fodermesteren havde mærket det. Og Veterinærerne har ogsaa indrømmet, at saaledes kan det meget vel være. Socialdemokra-

tiets Ordfører ved første Behandling, det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen, som selv er Dyrlæge, udtalte bl. a. følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op.

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig saa nær op til Ændringsforslagene som muligt.

Svend Nielsen: Jeg skal holde mig saa nær op til dem som muligt, men jeg maa dog have Lov til at motivere min Stilling til dem. Det ærede Medlem udtaler Spalte 2668—69: „Paa den anden Side kan man sige, at Sygdommen i Øjeblikket forløber saa let, i alt Fald paa mange Steder, at Folk, der ikke før har haft den indenfor Dørene, vil have meget vanskeligt ved at opfatte den som Mund- og Klovesyge. Paa en Gaard ved Haslev, Sofiendal, har man haft Sygdommen to Gange i den Tid, jeg har praktiseret, og man har den igen i dette Øjeblik. Jeg har spurgt Forpagteren om, hvorledes Sygdommen forløb, og han sagde, at den forløb saaledes, at han aldrig vilde have tænkt sig, at det var Mund- og Klovesyge, hvis han ikke havde haft foregaaende Tilfælde. Der ligger selvfølgelig en Fare i dette Forhold, en Masse Besætninger kan have haft Mund- og Klovesyge, uden at det kan konstateres“. Det ærede Medlem slutter altsaa denne Udtalelse med at sige, at en Masse Besætninger kan have haft Mund- og Klovesyge, uden at det har kunnet konstateres. Læg vel Mærke til, at det er en Dyrlæge, der udtaler disse Ord. Med andre Ord: en Mand kan have Mund- og Klovesyge i sin Besætning uden at vide det og kan altsaa ogsaa efter det ærede Medlems Opfattelse være ganske uskyldig i, at han ikke har anmeldt det. Men alligevel staar det ærede Medlem som Medforslagsstiller til et Ændringsforslag, efter hvilket Landmændene kan straffes med Bøder paa indtil 5 000 Kr. for en Overtrædelse, som de ikke har vidst, at de har begaaet, og maaske slet ikke har kunnet vide, at de har begaaet. Man kan naturligvis sige, at det maaske ved Hjælp af et Termometer kunde have været opdaget, at der var noget i Vejen med Besætningen, men man maa dog tage Hensyn til de faktiske Forhold, og de er nu en Gang saaledes, at Landmændene har andet at bruge deres Tid til end at føre en Temperaturliste for Kreaturerne.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund, som ogsaa er Dyrlæge, udtalte ligeledes ved første Behandling, at Sygdommens